

פקודי
תשפ"ה

יושב

והלוי

לע"נ יעקב זאב בן צבי

פאר והדר

כשהומלך לואי ה-14 למלך צרפת, הוא חשב שהכבוד שרוחשים העם לממלכה ולמלך אינם מספיקים, הוא חשב שצריך לעשות מעשה שיפאר וירומם את כבוד הממלכה. לואי ירש מאביו בית ציד קטן שמסביבו היה שטח עצום וריק שעמד מוכן לשמש אותו לתכניתו הגדולה – בניית ארמון חדש למלך, ארמון שיפעים כל אחד שיסתכל עליו, שיגרום לכל מבקר להרגיש קטן אל מול הגודל והפאר של בית המלך.

לואי גייס את טובי המוחות כדי לתכנן את הארמון, הם עמלו תחילה בתכנית מפורטת שתביא את הבית לשלמות ואז ניגשו לעבודה. שלב הבניה הראשוני נמשך כעשרים שנה, ובסופו עמד ארמון מרשים עם יותר מ-2000 חדרים, עם חלונות גדולים וחזית מרשימה מזהב. לואי החל להשתמש בארמון כביתו הרשמי, אבל זה לא הספיק לו, והוא המשיך להשקיע בארמון. במשך השנים הבאות התווספו לו חדר מראות מרשים שיוצר אור גדול מהשתקפות השמש ביותר מ-300 מראות המוצבות בו, תקרות שכל אחת קיבלה יצירת אומנות ייחודית שצוירה עליה וגנים ענקיים מכל צדדיו מלאים בצמחים צבעוניים, מזרקות ותעלות מים.

יש רבים המחשיבים את הארמון הזה למבנה היפה בעולם, גם היום כארבע מאות שנה לאחר שנבנה. אבל הגמרא אומרת לנו שכל מי שאומר כך זה פשוט כי הוא לא ראה מבנה אחר: "מי שלא ראה ירושלים בתפארתה לא ראה כרך נחמד מעולם, מי שלא ראה בית המקדש בבנינו לא ראה בנים מפואר מעולם!", והגמרא ממשיכה לספר שמדובר בבית המקדש השני לאחר שהורדוס שיפץ אותו, ציפה אותו באבני שיש בצבעי ירוק, כחול ולבן מסודרים בשורות עם אבנים בולטות שכאשר בא הורדוס להוסיף זהב לציפוי, מנעו ממנו החכמים לעשות זאת באמרם שהמראה הנוכחי מזכיר להם את גלי הים.

אבל למה הם מנעו ממנו? הזהב לא היה מוסיף עוד יוקרה? עוד פאר? אם בלי הזהב מעידה הגמרא שזה היה המבנה המפואר ביותר שנראה אי פעם בעולם, אפשר רק לדמיין עם תוספת זהב לכמה פאר היה מגיע בניין בית המקדש. ובכלל, למה היה חשוב לרבותינו שבית המקדש יזכיר את הים? אין הלכה שעל המקדש להיות כגלי הים, גם בביהמ"ק הראשון לא מוזכר שהיה בגווי כחול וירוק, וגם לפני השיפוץ של הורדוס לא הקפידו חכמים לעשותו בצורה כזאת, וכי ח"ו היו חסרים לחכמים גלי הים שהם כל כך התעקשו להשאירו בצורה כזאת?

שואל המדרש על הפסוק שמופיע אצלנו בפרשה בתום מלאכת בניית המשכן: "וירא משה את כל המלאכה וגו' ויברך אותם משה", איזה ברכה בירך אותם משה? "ויהי נועם ה' אלוקינו" וגו' – תשרה השכינה במעשה ידיכם!

מסביר הרב אלישיב זצוק"ל ש"משה רבינו ידע כי העוסקים בבניית המשכן הגיעו ממצרים, במשך יותר ממאתיים שנה היו בני ישראל שקועים בטומאת מצרים, היו חשופים לתרבות המצרית הקלוקלת ולמושגי היופי שלהם. משה פחד שמא ירצו להכניס את היופי המצרי לתוך הקודש, ולתוך בית ה' – מקום השראת השכינה את המושגים המצריים. על זה התפלל משה: "ויהי נועם" – יהי רצון שיהיה ה"נועם" – היופי והנעימות במושגים השייכים לנו, שיהיה זה נועם אלוקי – "נועם ה' אלוקינו עלינו" ולא ח"ו הנועם המצרי.

לא סתם מנעו חכמים מהורדוס להוסיף זהב לחזית ביהמ"ק, תכליתו של המקדש היא החיבור האמיתי בינינו לבין הקב"ה, כמו שאומרת הגמ' במנחות על הציצית שהתכלת שבה מזכיר את הים והים את השמים וככה נזכר היהודי באבניו שבשמים ומתווספת בו יראת שמים, ככה רצו חכמים שבהסתכלות על בית המקדש תתווסף יראת שמים. לואי בנה את הארמון כדי להעצים את עצמו ואת מלכותו, אך לבית המקדש מטרה אחרת, הוא אמנם היה מבנה מפואר – המפואר ביותר, אך הוא לא נבנה ח"ו כדי ליצור רושם, אלא כדי ליצור חיבור – חיבור אמיתי וטהור בינינו לבין ריבונו של עולם, וגם אם אין הלכה כזאת ואין שום חיוב שיזכיר את הים, אם ניתן להוסיף משהו בקדושה וביראת שמים אז עושים.

ימים אלו הם הימים האחרונים של זמן חורף, אלפים רבים של בחורים ואברכים שעמלו על התורה במשך כחצי שנה יוצאים לבין הזמנים על מנת לצבור כוחות לזמן הבא, המשפחות שתומכות בלימודם שמחות לקבלם ומצפות לבואם, לרוות נחת מקרוב מיקיריהם. מטבע הדברים ימים אלו של בין הזמנים מנוצלים למפגשים משפחתיים וטיולים שמהווים התרענות בריאה מהשגרה הרגילה, אך זה נכון דווקא אם שומרים על הגדרים.

משה רבינו בירך שיופיו של המשכן יהיה יופי טהור, יופי קדוש, רק בנעימות ומושגים השייכים לנו ובלי ערבוב של יופי מצרי. רבותינו מנעו מהורדוס להוסיף זהב לציפוי ביהמ"ק כי הפאר הכי גדול שיכול להיות לבית ה' הוא החיבור לה'. בית המקדש הוא מורה דרך עבורנו, על כולנו לשאוף ששכינת ה' תשרה בחיינו, ועל כן עלינו לשמור שגם בבין הזמנים הפעילויות שאחנו עושים יתאימו לרוח ולמושגים היהודיים, לשמור על היופי היהודי ועל קדושת הבית וקדושתנו הפרטית.

בוא לקבל
כלים לחיים

לפרטים: 4663MR@GMAIL.COM

מרגיש שביציאה מביה"כ
אתה נפרד מהקב"ה?